

eneste dag og ude i forsamlingshusene holder store flotte taler om, at vi skal diskriminationen til livs og forskelsbehandling til livs, burde støtte Frihed 2000's forslag, for det er ensbetydende med ligebehandling af og ligestilling til alle, der ønsker at søge dansk statsborgerskab.

Derfor var jeg meget tilfreds med hr. Søren Søndergaards indlæg, som jo ikke skelner mellem, hvem det er, der har fremsat forslagene, men som tager fat i substansen og spørger, hvad det er, vi ønsker at opnå, hvad skal slutmålet være, hvordan ønsker vi, lovgivningen skal være indrettet i Danmark? Enhedslisten er nemlig enig med Frihed 2000 i, at der skal være ens spilleregler.

Så er der så meget andet, vi er uenige med Enhedslisten om, det er der ingen tvivl om; men lige præcis på det her punkt, når vi taler om muligheden for at opnå dansk statsborgerskab, er vi enige om, at der skal være de samme regler, der skal ikke være nogen forskelsbehandling, der skal ikke være nogen diskrimination.

Derfor ved jeg jo ikke helt præcis, hvordan proceduren bliver fra nu af. Men i det omfang, at vi kommer til at skulle stemme om de forskellige forslag, så vil vi med de motivationer, jeg her har givet, være positive over for forslagene, men håber selvfølgelig, at vores eget forslag om, at vi får en egentlig ligestilling og egentlig ligebehandling, kan vinde gehør. Måske ikke i denne her omgang, men så måske næste gang.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Fru Birthe Rønn Hornbech som privatist.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Da jeg nu forstår, at det skal gå meget stærkt i udvalget, vil jeg stille nogle spørgsmål direkte herfra.

Det første: Jeg tror altså, jeg har fået øje på en skønhedsplet i lovforslaget. Det er en betingelse for at få statsborgerskab ved erklæring, at man er ustraffet eller ikke har fået sanktioner efter reglerne for sindssyge og psykopater. Kan man så ikke vende det om og sige, at hvis man er ustraffet og i øvrigt opfylder aldersbetingelserne og bopælsbetingelserne, så har man et retskrav på at få lov at få statsborgerskab efter erklæring?

Hvis jeg har ret i det, så mener jeg, det er forkert, at tiltalefrafald er nævnt i bemærkningerne. Er det så ikke skønnere at få det op i lovteksten?

Jeg kunne godt tvivle på, hvis jeg har ret i min tankegang, at det kunne holde ved en domstol. Det er jo ret så indgribende at sige nej til statsborgerskab ved erklæring. Det var det første spørgsmål.

Det næste er: Har man overvejet den situation, at en dreng på 14 år og 11 måneder begår voldtægt mod en lille pige, som han derefter slår ihjel, og aflægger fuld tilståelse? Han er jo ustraffet. Hvad med den situation? Skal han uden videre kunne få statsborgerskab ved erklæring?

Og så den tredje situation, hvor ministeren var i dialog med hr. Poul Nødgaard om den sag fra Fyns Amt. Jeg bemærkede mig, at ministeren flere gange sagde, at det var hans – og jeg er ikke helt klar over, om det også var Justitsministeriets – opfattelse, at når der var en udvisningsdom, så skulle amtet kunne sige nej til at give statsborgerskab ved erklæring.

Må jeg have lov at spørge helt grundlæggende: Hvor står det? Hvor er lovhjæmmelen til at afvise fra erklæring, hvis betingelserne efter den gældende indfødsretslov er til stede? Der må da skulle være hjemmel for at foretage en så indgribende afgørelse, at man siger nej til statsborgerskab ved erklæring.

Det vil jeg meget gerne have svar på. Jeg tilbyder væddemål. Jeg tror nemlig ikke, at justitsministeren kan holde til at lave den afgørelse om, selv om han mere eller mindre halvvejs har lovet det. Jeg vil godt vædde på, at den afgørelse bliver stående. Det kan ministeren ikke holde til, selv om jeg beklager, at det er sådan. Men sådan må det være i et retssamfund, tror jeg.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det var da en interessant oplevelse at se fru Birthe Rønn Hornbech på talerstolen om indfødsretslovgivning.

Vi har lige haft en lang debat, hvor vi prøvede at spørge fru Birthe Rønn Hornbech, hvorfor Venstre ikke mente, at man kunne gennemføre integrationslovene inden jul, men godt denne lovgivning. Og det var sådan noget med, at det måtte ikke være lovsjusk osv.

Fru Birthe Rønn Hornbechs gentagne svar var, at hun havde intet at gøre med indfødsretslovgivning, det overlod hun til Venstres ordfører på det pågældende område.

Så går der altså en times tid eller halvanden, og så sidder fru Birthe Rønn Hornbech her og